

פניני מקראי צי יושר

פניני חכמה ועוסק מתורת רבותינו הקדושים:
האור החיים, הבעל שם טוב, הורע שמשון, הפלא יועץ, הליקוטי מוהרן, והאבי עזר,
שהבטיחו שיהיו 'מליצי יושר' בשמים בעד מי שילמד בדברי תורתם!

"בפירושי שום תשים ביונתן, במראה מקום תן עינים, ויאירו דברי באור החיים, ואז תושע מאלהי השמים, ברוב עושר ושנות חיים, ברכות יחולו על ראשך, כאשר תאווה גם נפשך" (מתוך שיר שכתב רביה"ק בסוף ספרו אור החיים, ונשמט בדפוסים האחרונים. הובא בתולדות רבינו חיים בן עטר, להר"ר מרגליות עמ' 39).
"וראה כתוב [בספר שם הגדולים], דבצרות פולין נגלה [מהר"ם אלשיך] לחכם אחד בהקיץ להצילו מתוך ההפכה על שהיה לומד תדיר דרשותיו, יעוין שם, ומעין כיוצא בזה נגלה אלי בחלום על ספר אור החיים להרב הקדוש מורינו הרב חיים בן עטר זיע"א" (לשון מהר"ה פלאגי ז"ל בכף החיים סימן לא [בנד"מ לב] סעיף נה).
הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א אמר: "שכמו שבדורות הראשונים היה הזוהר הקדוש מסוגל לטהרת הנשמה, כן בזמן הזה מסוגל לימוד האור החיים הקדוש על התורה - לטהר את הנשמה" (דברי דוד השלם הנד"מ אות כד).

האור החיים
רבינו חיים
בר משה
בן עטר
זצוק"ל
נלבע טו תפוז תקו

מחייבת עמלק ע"י כח התורה!

"וַיֹּאמֶר מִשֵׁה אֵל יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹרֵר לָנוּ אֲנֹשִׁים וַיֵּצֵא הַלְוִיִּם בְּעַמְלֵק" (שמות יז, ט).

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שמות יז, ט), וזה לשונו: "ויאמר משה אל יהושע. נתחכם משה כשהכיר העוון שהוא לצד ביטול מלחמת התורה, אמר אין ראוי לצאת למלחמה אלא יהושע שנאמר עליו (שמות לג יא) "לא ימיש מתוך האוהל" בעסק התורה, ואמר לו שיבחר כיוצא בו ובה יתגבר עליו, וכן היה". עכ"ל.

הטעם שקיבלו את התורה מאהבה בני מרדכי ואסתר

"וַעֲתָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקֹלִי וְשִׁמְרֵתֶם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֵלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ" (שמות יט, ה).

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שמות יט, ה), וזה לשונו: "אם שמוע תשמעו וגו'. צריך לדקדק טעם כפל שמוע תשמעו. ואולי יכוין ה' לצוותם על קבלת ב' תורות, אחת אשר ישמיעם באותו מצב, ואחת היא תורה שבעל פה ודקדוקי סופרים וספרים וגדרי חכמים ותקנותם וגזירתם אשר יורו, כרמוז במצות "לא תסור מכל הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" (דברים יז, יא), ולזה אמר כנגד מה שמשמיעם מהמצות אז - אמר "אם שמוע", וכנגד תורות העתידים מפי חכמי ישראל - אמר "תשמעו" לעתיד. ולדרך זה ידויק על נכון אומרו ועתה אם שמוע, כי להיות שמצוה באומרו תשמעו על העתיד, לזה סמך ועתה אם שמוע, לומר אם שמוע עתה ותשמעו לעתיד כנזכר.

ודקדק לומר "בקולי", על דרך אומרם ז"ל (במד"ר פ"ד) שומע מפי חכם וכו' כשומע מפי הגבורה, והוא אומרו כי מצוה זו שאני אומר לכם שתקבלו תקנת חכם, צריך שתהיה לכם שווה כאלו אם השמעתי והגדתי לכם.

ואולי כי בזה יתיישב מאמרם ז"ל (שבת פח.) שדרשו בפסוק (ז) "ויתיצבו בתחתית ההר" - שכפה עליהם ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים וכו' ואם לאו שם תהא קבורתכם. וקשה, והלא הם אמרו (לקמן כד, ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, ומה מקום לכפייה זו. והתוספות תירצו שם, שמא היו חוזרים כשיראו האש הגדולה שיצתה נשמתן. עד כאן. ואין דבריהם נראים, כי אדרבא יוסיפו פחד ופחת ויראו יראת הרוממות.

ולפי מה שפירשתי כי ה' אמר להם ב' תורות, אחת מפיו אז, ואחת לעתיד מפי חכמים כנזכר, נוכל לפרש תשובתם שאמרו "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע", שכוונתם היא על זה האופן כל אשר דבר ה', חלק ממנו שהוא מה שאמר "ועתה אם שמוע" - שהוא ענין הנאמר מפי הגבורה אז, "נעשה" - אנו מקבלין עלינו לעשות מעתה קודם שנשמעהו, וחלק ממנו שהוא מה שאמר "תשמעו" לעתיד - שהוא תורת חכם, "ונשמע" - פירוש לא קיבלו ולא מיאנו, אלא תלו הדבר עד שישמעו לדעת מה יעשה ישראל, כי הם דברים שאין להם שיעור ואין גבול לקבלה זו, כי בכל דור ודור יחדשו דינים וגדרים וסייגים ותקנות, ומי יכלכל תורה שאין לה שיעור כזו, לזה תלו שיהיה הדבר ברשותם, עד שישמעו ויבחנו בכל דבר אם יוכלו קבל. ומעתה לא קבלו עליהם אלא תורה שבכתב, אבל תורה שבעל פה הדבר תלוי ועומד, ועל זה כפה ה' עליהם ההר כגיגית עד שקיבלו עליהם תורת חכם, ובאונס היה, עד ימי מרדכי - שראו פעולת חכם לחיים אשר עשו להם מרדכי ואסתר, חזרו לקבל ברצון לקיים כל דבר אשר יחדשו ויתקנו עליהם חכמיהם, אחר אשר ראו מה גדלו מעשה הצדיקים, שזולתם לא היה נשאר רושם משונאיהם של ישראל.

והגם שרבותינו ז"ל (שם) דרשו אומרם נעשה ונשמע באופן אחר, לשבח, שדמו למלאכים שקידמו לומר המעשה קודם השמיעה כמלאכים שמקדימין "עושי דברו" קודם "לשמע בקול דברו" (תהלים קג, כ), זה דרך דרש. וגם לדרכנו, הרי אמרו נעשה קודם שישמעו, ולא הקדימו השמיעה אלא בתורת חכם. או אפשר, שהכתוב נתכוון לב' הפירושים, אחד בצדיקים, ואחד בשאר העם, כי פשיטא שמן הסתם לא ישוו הדרגות ישראל יחד בצדקות". עכ"ל.

הבעל שם טוב
רבינו ישראל
ב"ר אליעזר ושרה
זצוק"ל
נלבעו סיון תקצ"ב

"ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב לי: בזאת תדע, בעת שיתפרסם למוךך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועלויות כמוך, ואז יכלו כל הקליפות ויהיה עת רצון וישועה" (איגרת 'עליית נשמה' מהבעש"ט, נדפסה בסוף ספר 'בן פורת יוסף' לתלמידו המובהק בעל התולדות יעקב יוסף).
"על כן כל מה שנתגלה ספר שעל פי דרך הבעל שם טוב, הוא קירוב לגאולה" (דברי שלום - להרה"ק מקאדינוב, בהקדמה ד"ב ע"א).
"ושמעתי כרוז יוצא מן השמים: אשר מי שיאמין בישראל בן שרה שכל עבודתו היה בעד ישראל בכלל ובפרט, וידבר ממנו בתחילת שבוע - יהיה לו שבוע טוב, בתחילת חודש - יהיה לו חודש טוב, בתחילת שנה - תהיה לו שנה טובה, ומזה נעשיתי מלא שמחה, שאף שכבר אהיה בעולם האמת יוושעו בני ישראל על ידי" (ישועות ישראל מעשה יב).

בכל שנה מתחדש מחדש האורות והמסים של ימי הפורים!

כתב בספר דגל מחנה אפרים (דרוש לפורים ד"ה תשועתם), וזה לשונו: "ימי הפורים האלה לא יעברו (אסתר ט, כח) לעולם, ו"נזכרים ונעשים" ממש "בכל דור ודור", כמבואר בשם אדוני אבי זקני [הבעל שם טוב] זללה"ה. עכ"ל.

ובספר דברי שלום (קוידינוב, פר' בא ד"ה היום אתם יוצאים) כתב בזה"ל: "הקורא את המגילה למפרע - לא יצא (מגילה ז), אמר הרב ישראל בעל שם טוב נשמתו עדן, "הקורא את המגילה למפרע", פירוש, שסובר כי אז היה הנס ולא עתה, "לא יצא". עכ"ל.

צריך להעלות כל המחשבות הזרות עם עסק התורה והמצוות

כתב בספר בעל שם טוב עה"ת (פרשת בחקותי אות ב), וזה לשונו: "והנה ידוע שהאותיות נקראים כלים, והנקודות הם חיות ונשמות הכלים (ע"י עץ חיים שער טנת"א פ"ה), והנה האדם כשמחשב איזה מחשבה יהיה מה שיהיה - הוא מחשב אותיות (ע"י אגרת התשובה פ"ב), וכבר ידעת שאם באה לאדם איזה מחשבה זרה, בלימודו או בתפילתו - היא אינה מקריות, כי יש עת לכל חפץ, וכמו שכתוב (אסתר ב, יב) 'ובהגיע תור נערה ונערה', שהוא הניצוץ שנתון בעמקי הקליפות - הנקרא 'נערה' - שמנוערת מכל טוב, ורוצה להתדבק בשורשה, והגיע עת וזמן לעלות בקדושה, הנה אז צריך האדם להתעורר מאוד מאוד, כי לא לחנם באה זאת המחשבה אם לא להעלותה, ואם לא עכשיו אימתי, כי אפשר שלא יהיה עוד עת ותור הנערה ההיא, כי על פי רוב המחשבה באה מענין הדומה לענין התפילה והברכה, או מענין הלימוד שהוא עוסק.

והוא על דרך משל, בן חביב האומר לפני אביו דבר הלכה, והנה אביו מקשה אותו קושיות שונות, ומתעהו מדרך הפשט, והנה אין חס ושלום כוונת האב לסתור דברי בנו ולהטעותו, שישאר נבוך ותועה, אך אדרבה האב לחדודי קא מכוון, שיעשה הבן דבר נגדייות נגד הקליפות הקושיות, ויתרץ, וידרוך הדרך האמת והישר בפשט ההלכה, וזהו רצון האב ושמחתו, כמו שכתוב (משלי כז, יא) 'חכם בני' וגו'. והנמשל הוא מובן, שהמנסה הוא היצר הרע ששולח המחשבות זרות, ובאמת הוא לסיבת שיעלה אותם האדם, כי כאשר באה מחשבה זרה - צריך להתעורר מאוד ולהעלותה בקודש, עם אותן מחשבות קדושות שמכוון ומייחד, ועם הדיבורים שהוא מדבר" וכו'. עכ"ל.

הזרע שמשון
רבינו שמשון חיים
ב"ר נחמן מיכאל
נחמני זצוק"ל
נלבעו אלול תקלט

"אוהבי וריעי ותלמידי, כאשר אני מחלה פניהם, בעשר לשונות של תפלה, לברור המנה היפה אשר ייטב בעיניהם בחידושים הללו, ובפרט אחרי מותי כי לימודם יהיה לי להשיב נפש ולעידון רוח ולזכות נשמת, וצדקה תהיה להם וצדקתם תעמוד לעד, לאכול בעולם הזה ולשבוע בעולם הבא, ובעל הגמול ישלם בזכות זה שכר טוב לגומלי חסד של אמת, במוטב תלתא בני חיי ומזוני טבי דבזכותא תלו" (מתוך הקדמת רביה"ק זצ"ל לספרו זרע שמשון).
"במטותא בעינא מינייכו, זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד של אמת, וכי מרובה מדת תשלומי חן וחסד ושלמא רבא מן שמיא, ועיניכם תראינה בנים ובני בנים כשתילי זיתים סביב לשלחנכם חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם, עד יתקיים בכס' המה יראו כבוד ה' הדר אלהינו, ונשא נס לגוים ואסף נדחי זרע ישראל, במהרה בימינו אמן" (שם).

לפני שהקב"ה מעלה אדם לגדולה - עמה אותו לכפר עוונותיו

כתב רביה"ק הזרע שמשון זצ"ל (מגילת אסתר אות יד), וזה לשונו: איתא במגילה פרק קמא (ג): אמר רבי שמעון בן לקיש, אין הקב"ה מכה את ישראל אלא אם כן מקדים רפואה למכה, שנאמר (הושע ז, א) 'כרפאי לישראל' ואחר כך 'ונגלה עון אפרים'. אבל אומות העולם אינן כן, מכה אותן תחילה וכו'.

וצריך טעם, למה הוכרח הקב"ה לעשות כך להקדים רפואה למכה, דאי משום שלא יהיו ישראל בצרה כל זמן בריאת הרפואה, הלא ברגע אחד יכול הקב"ה לעשות מכה ורפואה בבת אחת. ואי משום שבין כך ובין כך לא יקטרגו המקטרגים ויעכבו הרפואה, הלא גם עתה אף על פי שהרפואה כבר ברואה ועומדת, יכולים לעכבה.

ואין לומר דהואיל שכבר ברא אותה הקב"ה, אין להם כל כך כח לעכבה, מה שאין כן אם לא היתה עדיין נבראת. דהא לגבי הקב"ה המחשבה כמעשה, ומיד שחשב לתת הרפואה לאותה המכה, הרי היא כאילו נבראת, ואם כן קשה, מהו ענין זה של הקדמת רפואה למכה.

ויובן עם מה שכתב הרב זלה"ה (ספר הכוונות הישן, בית מועד) בכוונת ליל הושענא רבא, כי בשעה שנסגרים שערי שמים כדי שלא יוכלו החיצונים לקטרג ולהיכנס, הנה אז יש מקטרגים רבים שמקנאים על הטובה הראויה לבוא בעולם, ולכן אז יש דין בעולם, וכן המלכות שהיא נקודה קטנה - אי אפשר לה להתעלות ולהיבנות עד שתקדים לה הדורמיטא.

וכן מצינו בימי אחשורוש, שהיה להם לישראל לזכות בנס ההוא ובשמחת פורים, ולא באה עליהם עד שהקדים להם צער הגדול של המן. ולכן כשהקב"ה פוסק גדולה לאדם, קודם גדולה זו - יקדים לו איזה צער כדי לכפר על עוונותיו, להשתיק פה המקטרגים שמקטרגים כשרואים שאדם עולה לגדולה.

וזהו אין הקב"ה מכה את ישראל אלא אם כן מקדים וכו', לעולם אין הקב"ה מכה את ישראל אלא בעת שכבר חשב לתת להם רפואה, דהיינו איזה גדולה, וכדי שיזכו לגדולה זו בלי שום מקטרג, לכן מכה אותם תחילה. והכי דייק לישנא דקרא 'כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים', דהיינו שמתגלים העוונות על ידי המקטרגים.

ועוד, הוא דבר טבעי בעולם שאין סעודה בלא טורח, והאדם נולד קטן קודם שיהיה גדול, והאב יש לו צער גידול בנים קודם שיראה שמחה בבנו, והאם קודם שתלד בן יש לה צער הריון ולידה, וכיוצא בזה. עכ"ל.

הליקוטי מוהר"ן רבינו נחמן בר שמוחה ופיוט וצוקל לבע"כ תשרי תקע"א

"שמעתי בשמו שאמר, שכל אחד מאנשיו בוודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך. ואמר, שאין הקב"ה עושה לי זאת חס ושלום בשום פעם ליקח ממני איזה איש מאנשי באמצע, כלומר רק כל אחד יאריך ימים ושנים עד אשר יזכה לבוא לענינו ולמדרגתו הקדושה, שהוא צריך לבוא בזה העולם, אשר בשביל זה נברא" (חיי מוהר"ן סימן שב).
"שמעתי בשמו שאמר: הפחות שבאנשי, אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד" (חיי מוהר"ן סימן שיד).
"אמר בפרוש שהלימוד בחיבוריו הקדושים - הוא אתחלתא דגאולה" (חיי מוהר"ן סימן שמו). "ואמר שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי לימוד הספר שלו" (שם סימן שמו).
בתיבה ומגדל - הם טובה גדולה, כי ספריו הם שמירה גדולה בבית לשמור גם העשירות וממון האדם מכל ההזקות" (שם סימן שנה).
מוהר"ן ז"ל אמר: "אמירת ספרי אדמו"ר ז"ל, שהם הליקוטי מוהר"ן, וספר המדות, וה'ספורי מעשיות, וה'שיחות' שלו - ה'אמירה' לבד - מסוגלת להנשמה כמו אמירת ספרי הזוהר והתיקונים" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן דיבורים ממוהר"ן אות כו).

עקר הקדשה - היא שמחה

כתב מוהר"ן ז"ל בליקוטי הלכות (הלכות נפילת אפים הלכה ד), וזה לשונו: "זוה בחינת פורים, שעקר מצות פורים - הוא לשמח בכל עת, לשמח את עצמו בכל מיני שמחה, כמו שכתוב (אסתר ט, כב) 'לעשות אותם ימי משתה ושמחה'. וכמו שנוהגים כל ישראל לשמח בכל מיני שמחות בפורים, שזהו עקר מצות פורים, כי עקר הכנעת הסטרא אחרא שהוא זממת הנחש - הוא בפורים, כי אז מכניעין קלפת המן עמלק - שהוא עקר זממת הנחש, שנמשך על ידי חטא עץ הדעת, שמשם אחיזת המן הרשע ימח שמו, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה (הלין קלט): המן מן התורה מנין, שנאמר (פראשית ג, יא), 'המן העץ וכו'. נמצא שהמן הרשע ימח שמו הוא בחינת פגם עץ הדעת טוב ורע, שעל ידי זה נמשך זממת הנחש. ועקר זממת המן הזממת הנחש - הוא בחינת עצבות וקרה שחורה שמתגברים בכל עת על ישראל ואינם מניחים אותם לשמח, כי עקר הסטרא אחרא - הוא עצבות כנ"ל וכו'. כי עקר הקדשה - הוא שמחה, דהינו לשמח בהשם יתברך, כי מ' שיש לו אמונה שלמה בהשם יתברך - בודאי ראי לו לשמח תמיד בהשם יתברך וכו'.

וזה בחינת גדל הפלגת השמחה מאד מאד שנוהגים כל ישראל בפורים, להרבות אז בשמחה גדולה מאד, ועושים אז כל מיני צחוק ושחוק בשביל להרבות השמחה, כי עקר מצות פורים - הוא השמחה כנ"ל, ועל כן עושים כל מיני שחוק ומילי דשטותא, ועושים אז מעשה שכרות ושטות בשביל השמחה, כי איתא בדברי רבנו זכרוננו לברכה בכמה מקומות כמה אזהרות גדולות - שצריך האדם להרגיל את עצמו להיות בשמחה תמיד. ואיתא בדברי הקדושים שאי אפשר להיות בשמחה - כי אם על ידי מילי דשטותא דיקא, שעושים עמך כשטות ומשחמחיך את עצמן במילי דשטותא, כי מחמת שטבע האדם נמשך אחר העצבות מאד, כי כל אדם מלא יסורים ויגונות כידוע לכל אחד ואחד, על כן צריכין להכריח את עצמו בכל הכחות להיות בשמחה. ועקר השמחה אי אפשר להיות כי אם על ידי מילי דשטותא, כמו ששמעתי מפיו זכרוננו לברכה וכו'.

וזהו הענין מה שהיו נוהגין כל הצדיקים הגדולים המפורסמים שהיו ב'מינו, שעל פי רב היה להם אנשים שהיו כמו ב'דחנים, והיו עושים לפנים כל מיני צחוק ושטות כמפורסם. והכל בשביל שמחה, כי אין דבר מזיק לעבודת ה' כמו העצבות, כמובא בכל הספרים הקדושים. ומגדל מרירת וצרות הגלות המור הזה בגוף ונפש וממון, אי אפשר להיות בשמחה כי אם על ידי מילי דשטותא דיקא כנ"ל. וזה בחינת מילי דבדיחותא שהיו נוהגים התנאים ואמוראים הקדושים קדם הלימוד כדי לבא לשמחה על ידי מילי דבדיחותא - שהם מילי דשטותא דיקא. וזהו בחינת מה שכתוב בזהר הקדוש (ויקרא דף מז), ש'רב המנוגא סבא הוה מסדר קמי חבריא פרקא דמילי דשטותא, הינו כנ"ל'.

כי עקר גלות ישראל שהוא גלות השכינה, עקר הגלות הוא מה שהעצבות, שהם הסטרא אחרא והקלפות, מתגברין על ישראל ואינם מניחים אותם לשמח בה' ובתורתו הקדושה, כמבאר בהתורה אמצעותא דעלמא הנ"ל. שזהו עקר גלות השכינה שהוא שמחתן של ישראל. שעקר גלותה כשהעצבות מתגבר עליה, דהינו על ישראל חס ושלום וכו'.

וזהו בחינת (מגלה ז) חיב אנש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, כי בפורים אז עקר הכנעת זממת הנחש שהוא העצבות בחינת בעצבון האכלנה כנ"ל, וצריכין אז להעלות השמחה מעמקי הקלפות בבחינת מי ימר הנ"ל, עד שנזנח על ידי השמחה להשיג בחינת התשעה היכלין הנ"ל, שעל ידם משיגין אור האין סוף בבחינת מטי ולא מטי, שזהו בחינת תכלית הידיעה - אשר לא נדע כנ"ל. ועל כן חיב אנש לבסומי, דהינו להשתכר בפורים בשביל שמחה, כמו שכתוב (תהלים קד), 'ויין ישמח לבב אנוש', וצריכין להגדיל השמחה עד שיזכה על ידי השכרות והשמחה של פורים - לבא לבחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע שזהו בחינת עד דלא ידע וכו'. עכ"ל.

וגם אל כל יודעי ספר אשר בכל דור ודור אבקש זאת מאיתם, יעשו עמי חסד של אמת וישתדלו לקרוא דברי בפה מלא וכו', ואם אזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ממי שאקבל ממנו טובה - אשתדל לשלם לו בחיטבא ולבקש רחמים עליו, בני ועמי שמעוני והחיוני ותחי נפשכם" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' שקלים פ"ב ה"ה).

"וכן אני עני ואביון אפול תחייתי בעשר חילות ואומר: רעי חנוני, וכל אשר כוחכם למעבד לי נייח נפשא עבידו, ואם אזכה לחזות בנועם ה', גם אני אשלם במיטבא" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' אורות אילים' זוח"ק ח"א דף ריו ע"ב).

"וגם אחלה פני כל יודעי דת, שיקראו בספרי וידרשו מילי ברבים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אולי יתעשת האלוקים לי ויזכני שיעשו דברי פירות ויבכו נפשי תגיל בה'. ואם אזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אשלם במיטבא לכל מאן דלימטי לי מיניה הנאה" (לשון רביה"ק זצ"ל בהקדמת ספרו 'פלא יועץ').
"גם אודיעכם רבותי, כי רוח גדול עמוך בקריאה בספר הזה ובמילוי האמונה בו, והוא: שאדוני אבי זצוק"ל זיע"א, אומר בהקדמתו לספר בלשון הקודש, ומפציר כי יקראו דבריו וידרשו, למען יתנו פרי וימלאום, כי בזה ישנו תועלת וזכות לעולם הבא, והוא נותן מילתו באומרו כי המונח בדברים תועלת, מחוייב יהיה הוא לשלם לו טובה, ולבטח תשלום הטובה הוא בכך שישא תפילה שיהיה חלקו טוב, כל המתחייב ומבטיח - בעל חוב נעשה, ולבטח יהיה פועל חובו ואמנן בדברו, ואל יקל בעיניכם הדבר שיהיה לאדם מליץ טוב בעולם הזה ובא אחריו. ויובן כי אלה העוסקים בהפצת הספרים ועושים השתדלויות אחרות למען ייקראו הספרים, מחייבים הינם עוד יותר את אדוני אבי זצוק"ל זיע"א. על כן, מתבקש כל אחד לסייע לעשות רצונו של צדיק כאשר תשיג ידו" (לשון רביה"ק זצ"ל בהקדמתו לספר 'פלא יועץ').

הפלא יועץ רבינו אליעזר בר יצחק פאפו וצוקל לבע"כ תשרי תקפ"ח

התעוררות לקיים מצוות חס הפורים - כדת של תורה

כתב רביה"ק הפלא יועץ זצ"ל (ערך פורים), וזה לשונו: "פורים - הם ימים טובים, נזכרים ונעשים, ימי משתה ושמחה - שמחה של מצוה, כי הן הראונו ה' חיבה יתירה, כי בהיותנו בסעודת אחרושו עומדים ומכעיסים לפניו, ובאותה שעה נתחייבו על שנהנו מסעודתו של אותו רשע, באותו פרק חס רחמנא עלן והקדים רפואה למכה, שנהרגה ושתי שלבסוף רפואה פרח במשתה היין, ומתוך כך קבעו הימים האלה ימי משתה ושמחה, וזכינו בו בד' מצות: מקרא מגילה, ומשתה ושמחה, ומשלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים. והן מצות חביבות הבאות מזמן לזמן, וסודן רם ונשא, וראוי לזהר בהן ביותר לעשותן כתיקונן, דהיינו מקרא מגילה אות באות תיבה בתיבה, בשפה ברורה ובנעימה, ואף מי שאינו יודע ידחוק עצמו ויבקש ברצי כסף מי שיאמר עמו, ויתנהל לאטו, כי הסומכים עצמם לצאת ע"י שמיעה - קרוב לודאי שאינם יוצאים י"ח, שכמעט בלתי אפשר שלא יפסידו מלשמוע תיבה אחת וכו'.

וידוע שגם הנשים חייבות במצות חס הפורים, וצריכות לזהר לקיימן כתיקונן.

ומצות משתה ושמחה ראוי לזהר בה לעשות עיקר הסעודה מבעוד יום, לא כמו שנוהגים קצת שעושים עיקר הסעודה בלילה. וצריך להרבות בשתיה מעט יותר ממה שהוא למוד עד כדי שיהא מבוסס שמח וטוב לב, שמחה של מצוה, לא שמחה של הוללות כמנהג ההוללים ששותים יין רב עד שיוצאים מדעתם ועושים מעשים אשר לא יעשו, ומדברים דברים אסורים מינים ממינים שונים, מאבדים מצות תפילת מנחה ומצות בהמ"ז דאורייתא ומצות תפילת ערבית, ואומרים שעושים לשם מצוה, אבל עבירה היא בידם, כי לא ציוה ה' לעבור על מצותיו, אטו על הניסים ועל הפורקן הגמול הזה קיוה, ישתקם הדבר ולא תהא כזאת בישראל, רק ישמח ישראל בעושי שמחה של מצוה, במדה במשקל ובמשורה, והשתיה כדת של תורה.

ומצות משלוח מנות איש לרעהו, אשריהם ישראל מקיימין אותה יותר מהחוב, אבל מה טוב לשלוח למאן דאיתקור מתיקר ביה, כגון גדול לקטן, ולמאן דאית ליה קפידיא עילויה, כדי לשמח לב אומללים ולהחיות לב נדכאים, ולהרבות אהבה ואחווה שלום וריעות, דכיון דעביד מצוה חדא ליעביד מצוה אחרית.

וכן מצות מתנות לאביונים מקיימין אותה, אבל מי זה ערב אל לבו דכדמבעי ליה למיעבד עביד, דלפום גמלא שיחנא, ומצות צדקה ביום הזה - היא העולה על שאר ימים, שנלוה עמה גם מצות מתנות לאביונים. ולפי סודן של דברים בחנוכה ופורים ראוי להרבות בצדקה עם עמלי תורה, שהימים האלה הם בסוד נצח והוד - תמכין דאורייתא, כמבואר בדברי רבינו האר"י ז"ל וכו'. חביבה מצוה בשעתה, כי מכמה זמן קודם פורים העניינים ליום על סמך הכנסת פורים, ואחר הפורים ההוצאה מרובה לצורך פסח, הנה כי כן ראוי לרחם עליהם, ולחשוב שתהא הכנסה כיציאה, שענייניהם של עניינים תלויות על העשירים, והעשירים תלוים במי שאמר והיה העולם, אם מוסיף - מוסיפין לו, איש כמתנת ידו, ברכת ה' היא תעשיר, ולכן החלש יאמר גבור אני לעזרת ה' בגבורים וה' יעזור לו. עכ"ל.

קריאת קודש

לכל הקודאים היקדים והנבדמים, שלומכם יטא לעד!

הנה זיכנו ה' יתברך לפני כמה חודשים להתחיל עם פרויקט גדול מאוד לתועלת הכלל והפרט, והם הגליונות הנפלאים "מליצי יושר", אשר המה מלאים וגרושים בפנינים יקרים מפי רבותינו דקדושים [אור החיים, הבעל שם טוב, הודע שמשון, הפלא יועץ, הלקוטי מוהר"ן, והאבי עזרי, וכו' צדיקים לברכה], אשר הבטיחו שיהיו "מליצי יושר" בעד מי שלמד או יזכה אותם ללמוד בברי תורה.

ויש תועלת גדולה מאוד בגליונות הללו, גם בעצם הלימוד והחיזוק מדברי תורתם, וגם שזוכים הלומדים והמסייעים שכל הצדיקים הנזכרים מליצים טוב בעדם לפני ה' יתברך, וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם (חולין ז).

והתולדות לאל עליון, שהגליונות הללו והפסוקים הנופצים בכל הארץ, וראינו שיש חיזוק גדול מאוד מהגליונות הללו, ודברים התחזקו מדברי התורה של הצדיקים הנזכרים, ודברים זכו לישועות גדולות על ידי זה. וכל זה הוא מפשט סוכת הציבור ויקר שנהגם לענין גדול הזה, ותרמו וסייעו בענין יפה ובפשט רחב.

וכיון שראינו את התועלת העצומה שיש בזה, החלטנו בעז"ה להעלות בקודש, ולהוציא גילון שבו על פרשת השבוע, מלא וגדוש בפנינים יקרים מפי הצדיקים הג"ל.

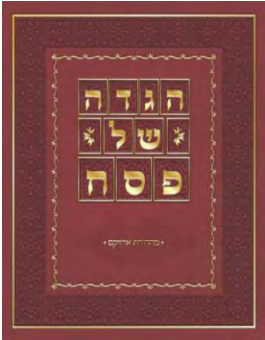
וב"ה אנו רואים שיש בו תועלת גדולה, ודברים נהנים ומתחזקים ממנו בעבודת ה' יתברך.

אך דא עקא, שההוצאות גדולות מאוד, וכל ההוצאה וההפצה מתאפשרת רק בזכות הציבור ויקר שנהגם לענין. לכן אנו פונים לציבור דקדוש, לבוא לעזרת ה' בנבדמים, ולהצטרף לפרויקט הגדול והקדוש הזה - שיש בו תועלת עצומה לכלל ולפרט. וכל אור ואור יתרום כפי יכולתו, [ומי שיכול לתרום בקביעות - אשריו ואשרי חלקו], וידע נאמנה בלי שום ספק - שכל מה שיתרום יחזיר לו ה' יתברך פי כמה וכמה, ויזכה לישועות גדולות בכל העניינים שצריך, וזו הבטחה מפורשת מפי כל הצדיקים הנזכרים!

ההגדה שתעשה לך סדר!

ההגדה מעוצבת בצורה מדהימה נוחה מאד לשימוש ולקריאה! כוללת ביאור קצר ומתומצת על סדר ההגדה עם כותרות לפני כל קטע וקטע לבאר את תוכן הקטע ואת הקשר שבין פיסוקא אחת לחברתה וכן כוללת את כל ההלכות הנצרכות על סדר ההגדה!

ההגדה בנוסח הספרדים ועל פי פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

ניתן להשיג בשני גדלים: 21X16 / 17X13
לבירורים: במייל - melizei.yosher@gmail.com
אפשרות לשלוח בהזמנת כמויות בלבד!

שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות

מאיר דהן | ברק בן צור | מיכאל איתן בן שושנה | אליהו גורגוב | דוד אטיאס | אלישע אטיאס | ירוחם בן מרים פרו - פרנסה נקיה וקלה ובשפע רב | דב תורגמן | שי תמם | אלחנן פנחסוב | יזהר שאול | שלמה שאול | יעקב אייזיקס | אלעד סופר | רון חזי | דוד מגידוש | יחזקאל נתנאל | ניר בר | דני ודליה זית | ניטאי והילה קפלן | יונתן עמרן | יצחק גלצר | גיא בן גילה | ישי אליהו בן רותי - רפואה שלימה ובריאות איתנה | מזל נעמי בת נורית נורית - רפואה שלימה ובריאות איתנה | דוד בן מזל נעמי - רפואה שלימה ובריאות איתנה | יעקב אברהם בן מזל נעמי וחני חנינה בת דליה וכל יוצאי חלציהם - בריאות איתנה והצלחה בכל מעשי ידיהם ונחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם | רחל לאה בת מזל נעמי - זיווג הגון בקרוב | מאיר יצחק שמעון בן מזל נעמי - ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו וזיווג הגון בקרוב | לזכות חזרה בתשובה שלימה: לדן בן אמה, דליה בת חנינה, אדם יוסף בן דליה, מורן בת מזל וכל יוצאי"ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת רבותינו הקדושים

האור החיים - רבינו חיים ב"ר משה בן עטר זצוק"ל, נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג
הבעל שם טוב - רבינו ישראל ב"ר אליעזר ושרה זצוק"ל, נלב"ע ו' סיון תק"ב
הודע שמשון - רבינו שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצוק"ל, נלב"ע ו' אלול תקל"ט
הלקוטי מוהר"ן - רבינו נחמן ב"ר שמחה ופיגא זצוק"ל, נלב"ע י"ח תשרי תקע"א
הפלא יועץ - רבינו אליעזר ב"ר יצחק פאפו זצוק"ל, נלב"ע כ' תשרי תקפ"ח
האבי עזרי - רבינו אלעזר מנחם בן ב"ר עזריאל שך זצוק"ל, נלב"ע ט"ז מרחשון תשס"ב
הזכר יעקב - רבינו יעקב ב"ר אברהם ורחל לוי זצוק"ל, נלב"ע י"א אלול תש"ל

לעילוי נשמת

מרן הראש"ל הגאון רבי עובדיה יוסף ב"ר יעקב וגורגיה זצ"ל | מרן הראש"ל הגאון רבי מרדכי צמח בן מזל טוב זצ"ל | מרן שה"ת הגאון רבי שמריהו יוסף חיים ב"ר יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל | הגאון רבי יעקב חי בן מרגלית זצ"ל | הגה"צ רבי יעקב שמשון ב"ר משה יהושע לנדמן זצ"ל | ר' יחיאל מיכל בן מרים - נלב"ע ל במרחשון תשע"ד | הגה"צ רבי נסים פרוץ ב"ר מיימון וסוליקה זצ"ל | הגאון רבי אפרים ב"ר אברהם ברוך גרינבלט זצ"ל - נלב"ע ב' שבט תשע"ד | שלמה בן סלחה ז"ל - נלב"ע י"ט אלול תשנ"ד | חנינה בת חביבה ע"ה - נלב"ע י"א אלול תשס"ז | יוסף בן ורה ז"ל - נלב"ע י"ז חשון תשמ"ז | אמה בת שושנה ע"ה - נלב"ע י"ט סיון תשנ"ב | נוריה נורית בת עזיה ע"ה - נלב"ע ט"ז חשון תשס"ח | אברהם בן שרה ז"ל - נלב"ע ז' אדר א' תשע"א | נתנאל בן שמחה ז"ל | עזיהו בת צחלה ע"ה | דוד יהודה בן מזל ז"ל | רחל בת מרים ע"ה | הדר בת רחל נעמי ע"ה | אברהם שלום בן ברוך בנדעט ז"ל | מאשה רבקה בת טובה ע"ה | חנה בת מרים ע"ה |

© כל הזכויות שמורות. יו"ל ע"י מוסדות התורה "אביר יעקב" - בראשות מו"ר הרה"ג יעקב ראש שליט"א.

ניתן להקדיש את הגליון: לע"נ, להצלחה, לפרנסה, לבריאות, לזיווג הגון, לזרע של קיימא, ולכל הישועות, והוא בדוק ומנוסה! וכן אם יש יארצייט באותו שבוע - אפשר לשלוח את השמות בשבוע שלפניו, ונקדיש את הגליון לעילוי נשמתם.

לבירורים: ניתן ליצור קשר במייל - melizei.yosher@gmail.com או בטלפון: 052-7142437 בין השעות 13:00 - 15:00 בלבד
השבוע העלון מופץ בתפוצה נרחבת, לקבלת העלון כל שבוע דרך המייל נא לשלוח בקשה ל: melizei.yosher@gmail.com